

Självständigt arbete (15hp)

Författare		Program/Kurs
Gabriel Björklund		OP SA 15-18
Handledare		
		Antal ord: 11 645
Arash Heydarian Pashakhanlou	Beteckning	Kurskod
		1OP415
<p style="text-align: center;"><i>Robert Pape och Falklandskriget - En teoriprovande enfallsstudie</i></p> <p><u>ABSTRACT:</u></p> <p>Robert A. Pape, an American political scientist, has created a universally known theory about how to successfully conduct military coercion. In his comprehensive quantitative research from multiple cases of coercion Pape's conclusion is that the denial strategy of air power is what historically have been working. From his cases where he draws his conclusion there is one case missing. Pape has excluded the case of the Falklands war. According to some researchers, the Falklands war which was won by Great Britain, had a successful outcome due to their utility of air power. This essay aims to test if Papes theory of military coercion has the potential to explain the victory of Great Britain in the Falklands War. By conducting a single case study by means of a qualitative text analysis, the answer is to be found.</p> <p>The results shows that Great Britain mainly used a denial strategy with air powers. The Falklands war could have been predicted by this usage. Although it is a conventional conflict, involving both the navy, army and the airforce, it is hard to believe it was only because of the air powers the war was won. The use of a denial strategy can therefore not explain the victory for Great Britain, but it can be a part of the explanation.</p> <p><u>Nyckelord</u></p> <p>Robert Pape, Falklandskriget, tvångsmakt, luftmakt, nekande strategi</p>		

223qrzn

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1. Bakgrund	1
1.2. Problemformulering	2
1.3. Översikt tidigare forskning	2
1.4. Syfte	6
1.5. Forskningsfråga	6
1.6. Avgränsningar	7
1.7. Disposition	8
2. Teori	9
2.1. Robert A. Pape	9
2.2. Om Bombing to Win	9
2.3. Militär tvångsmakt	9
2.4. Tvång utifrån luftmakt	11
2.5. Kritik	13
3. Metod	15
3.1. Fallstudie	15
3.2. Fallstudiens fallgropar	15
3.3. Kvalitativ textanalys	16
3.4. Källkritik	16
3.5. Materialdiskussion	17
3.6. Etik	18
3.7. Operationalisering	18
4. Analys	22
4.1. Bakgrund till konflikten	22
4.2. Analys	23
4.3. Sammanställning av resultat	29
5. Avslutning	30
5.1. Svar på forskningsfrågan	30
5.2. Diskussion	30
5.3. Reflektion	33
5.4. Sammanfattning	34
Litteratur och referensförteckning	35

1. Inledning

1.1. Bakgrund

Under den svenska officersutbildningen studeras många ämnen, bland annat luftmakt. Luftmakt kan definieras som ”förmågan att utöva makt från luften eller rymden för att uppnå strategiska, operativa eller taktiska målsättningar”.¹ Strategi, taktik och teori är några av de ämnen som studeras inom området. Inom luftmaktsteori är det främst två personer vars teorier studeras: amerikanerna John Warden III samt Robert A. Pape. Deras teoribildningar tillhör de moderna teorier som i huvudsak behandlas under officersutbildningen. De anses moderna då båda forskarna idag är verksamma inom området och då teorierna är aktuella. Utifrån den forskningsdebatt som finns konkurrerar dessa två med varandra, och de båda försöker i ett antal artiklar omkullkasta den andras argument och hävdar att just sin egna teori är vad som faktiskt fungerar i krig där luftmakten är med. Att studera luftmakt är av intresse då det i och med sina naturliga egenskaper i form av ökad överblick, hastighet, räckvidd, manöverförmåga, något som får mer och mer uppmärksamhet i framtida krigföring.²

Robert Pape, den ena av de två stora teoretikerna som studeras under officersutbildningen har i ett antal publicerade artiklar samt böcker beskrivit och förklarat sin teori. En teori som bygger på att en bestraffande strategi, riskstrategi eller dekapiterande strategi inte fungerar. Militärt tvång och därmed avancemang i kriget lyckas istället i majoriteten av fall då en så kallad nekande strategi används. I sin bok *Bombing to win*, publicerad år 1996, som är den mest heltäckande publikation över sin teori, testar Pape 33 fall av luftmakt under 1900-talet mot sin egen teori. Han undersöker om det går att dra någon generell slutsats om när tvingande luftmakt fungerar och i sådana fall på vilket sätt. Slutsatsen han kommer fram till är att det är användandet av en nekande strategi som haft ett lyckat utfall i majoriteten av de testade fallen. De övriga strategierna har inte eller i starkt begränsad utsträckning visat sig framgångsrika. Pape förespråkar alltså en nekande strategi då det historiskt sett är det enda som lett till framgång.³

---

¹ Widén, Jerker och Ångström, Jan (2005) ”Militärteorins grunder” Försvarsmakten, Stockholm. s.245

² Försvarsmakten (2017) ”Flygtaktisk chefs Grundläggande inriktningar och begrepp 2017” Högkvarteret, Stockholm. s.8

³ Pape, Robert A., (1996) ”Bombing to Win”, Cornell University Press, New York. s316

Utav dessa 33 fall som Pape undersökt har Falklandskriget av någon anledning uteslutits. Pape har på grundval av egna kriterier gällande om tvång utövats valt ut sina fall att studera.⁴ När fler kriterier presenteras i boken ökar förundran om varför Falklandskriget inte finns med. Kriget anses nämligen uppfylla samtliga kriterier. Mycket har publicerats kring Falklandskriget och de lärdomar som följt därav.⁵ Dock så är lärdomarna kopplat till hur Pape anser att tvingande luftmakt bör föras svåra att finna. Detta gör det därför intressant att undersöka hur väl Papes teori fungerar i en kontext tillhörande Falklandskriget.

Konflikten anses av många, däribland Christopher Chant, haft ett framgångsrikt utfall till stor del på grund av luftmakten.⁶ Att Pape inte har tagit med denna konflikt blir därför en gåta, då konflikten är väl dokumenterad.⁷ Utöver det finns både tidigare och senare fall med i Papes undersökning, vilket förstärker undran om utelämnandet av Falklandskriget.⁸

1.2. Problemformulering

Hur kommer det sig att Robert Pape inte har med Falklandskriget bland sina fall, ett krig som högst osannolikt kan ha gått honom förbi i och med sin stora uppmärksamhet och dokumentation? Ett resultat av denna studie kan förväntas antingen ge Papes teori en ökad trovärdighet alternativt motsatsen beroende på om Storbritannien använde sig av en nekande strategi eller ej.

Fenomenet som kommer undersökas är därmed Storbritanniens användande av flygstridskrafter under Falklandskriget, utifrån Robert Papes teori presenterat i hans samlade verk. Dock kommer denna uppsats ta sin teoretiska grund ur Papes omfattande bok *Bombing to win*.

1.3. Översikt tidigare forskning

Det finns en stor mängd material som behandlar Pape och hans samlade verk angående luftmakt. Det finns även mycket publicerat material och forskning över Falklandskriget. Under detta avsnitt

---

⁴ Pape, Robert A., (1996) "Bombing to Win", Cornell University Press, New York. s.48-50

⁵ En sökning i Google Scholar (<https://scholar.google.se>) på "lessons learned Falklands war" genererade den 5 juni 2017 strax under 20000 resultat.

⁶ Chant, Christopher, (2001) "Air in the Falklands 1982", Osprey Publishing, Oxford. s.7

⁷ En sökning i Anna Lindh-bibliotekets databas (Försvärshögskolans bibliotek) efter "Falklands war" den 8 juni 2017 genererade 4598 artiklar samt 183 böcker.

⁸ Pape, Robert A., (1996) "Bombing to Win", Cornell University Press, New York s.52

sker först i huvudsak en genomgång över forskningsläget som finns kring Papes samlade verk då uppsatsens fokus är på teorin och inte på Falklandskriget. Forskningsläget över Falklandskriget tas därefter upp med syftet att belysa bristen på forskning som berör den teori Pape presenterat kopplat till fallet.

1.3.1. Tidigare forskning kring Papes tankar om luftmakt

Karl Mueller har i sin artikel *Strategies of coercion: Denial, punishment, and the future of air power*⁹ skrivit om *Bombing to win*. Artikeln syftar till att analysera Papes bok och dess innehållande teori. Författaren är biträdande professor över komparativ militära studier på *The School of Advanced Airpower Studies* i det amerikanska flygvapnet. Han har i stor omfattning behandlat Pape i sin undervisning och forskning. Karl Mueller sammanfattar i sin artikel den debatt som både han själv och andra har fört angående Pape och luftmakt. Mueller menar att Robert Papes bok inte utgör en enda teori utan flera sammankopplade. Mueller presenterar ingen tydlig slutsats utan vill med sin artikel bidra till ökad förståelse kring begrepp och taxonomi inom området. Han ger Pape rätt i att fokus i konflikter inte ligger på vilket mål som bör bombas, utan på mekanismen som vill åstadkommas. Det är vilken effekt som vill uppnås som bör vara i fokus.¹⁰

Michael Horowitz och Dan Reiter har undersökt flera fall utifrån Robert Papes *Bombing to Win*. De använder sig av samma kriterier som Pape och stärker därmed Papes teori då de kommer fram till samma slutsatser, att nekande strategi fungerar bättre än en straffande strategi. Utöver att undersöka samma variabler som Pape men på andra fall prövas dessutom ytterligare variabler vilket ger dem en mer heltäckande slutsats kring *varför* en straffande strategi inte fungerar.¹¹ Exempelvis hävdar de att det är svårt att påverka den civila moralen utifrån bombning. Istället för att ilska uppstår mot den egna regeringen så uppkommer ilska mot dem som bombar.¹²

I likhet med Pape tar varken Mueller eller Horowitz och Reiter upp Falklandskriget, vilket förstärker denna uppsats syfte som presenteras i kapitel 1.4 i denna uppsats.

---

⁹ Mueller, Karl (1998) "Strategies of coercion: Denial, punishment, and the future of air power", ur *Security Studies*, 7:3, s182-228

¹⁰ Mueller, Karl (1998) "Strategies of coercion: Denial, punishment, and the future of air power", ur *Security Studies*, 7:3, s182-228

¹¹ Horowitz, Reiter, (2001) "When does aerial bombing work?" ur *Journal of Conflict Resolution* vol45 no2, April 2001. Sage Publications s.147-173

¹² Horowitz, Reiter, (2001) "When does aerial bombing work?" ur *Journal of Conflict Resolution* vol45 no2, April 2001. Sage Publications s.153

I artikeln *Success in modern war: A response to Robert Pape's bombing to win* skriven av John Warden¹³ skriver författaren att han håller med Pape angående vikten av att veta vad luftmakten är kapabel till, möjligheter och begränsningar. Han menar att Papes intention med sin bok *Bombing to Win* är bra, men att Pape går på ett par myter. Warden tar upp argument som att strategisk attack visst fungerar, och att syftet med att kriga inte är att slå ut motståndarens militära enheter utan att vinna freden som kriget i slutändan ska leda till. Att det huvudsakliga målet med krig är att uppfylla de övergripande politiska målen, inte bara att ge en vinst på slagfältet. Warden hävdar också att Papes teori bygger på konflikter om territorium, något som många konflikter dock inte handlar om, samt att luftmakt med dagens precision inte alls är så dyrt som Pape framställer det, sett till effekten som ges. Wardens slutsats är att Pape drar felaktiga slutsatser och grundar sin teori på föråldrad teknik.

Ytterligare kritik har riktats mot Pape ifrån Barry Watts. I sin artikel *Ignoring reality: Problems of theory and evidence in security studies*¹⁴ hävdar Watts att Pape saknar verklighetsförankring, då verkligheten är så mycket mer komplex än han förutsätter och att krig inte alls går att förutspå såsom Pape försöker att göra. Watts anser att det i krig finns så många olika faktorer som alla spelar roll, och tillsammans blir ett oändligt antal utfall. Med det sagt menar författaren att Pape simplificerar verkligheten alldeles för mycket och att teorin därför kan ses som bortkastat. Han menar exempelvis att internationell politik och krig inte alls besitter den regelbundenhet som Pape antar. Betingelser som chans, osäkerhet, indirekta effekter, mänskliga faktorn och svagheter, det vill säga de friktioner som kan uppkomma, måste kunna motverkas för att teorin ur *Bombing to win* ska fungera. Dessa friktioner hävdar alltså Watts inte går att påverka.

Pape har i sin tur skrivit ett svar till kritiken ifrån både Warden och Watts där han hävdar att kritiken saknar grund. Pape trycker på i artikeln att det inte finns exempel på när en bestraffande strategi har fungerat genom luftmakt, men att strategisk bombning kan fungera vid en nekande strategi. Han skriver även att Wardens taktik med en dekapiterande strategi inte fungerar då motståndare hittar omvägar för kommunikationen. Som svar till Watts kritik argumenterar Pape att om krig är så oförutsägbart och komplext, så skulle historiska studier vara helt meningslösa. På kritiken ifrån

---

¹³ John A. Warden III, "Success in modern war: A response to Robert Pape's bombing to win" ur *Security Studies*, 1997 7:2, 172-190

¹⁴ Barry D. Watts "Ignoring reality: Problems of theory and evidence in security studies", ur *Security Studies*, 1997 7:2, s.115-171

Warden angående Pape förminskar betydelsen av strategisk attack svarar Pape att det finns motiv ifrån flygstridskrafterna att visa sig själva som viktiga och självständiga ifrån mark- och marinstridskrafter, för sin egen grens överlevnads skull.¹⁵

1.3.2. Forskningsläget om Falklandskriget

Rodolfo Pereyra, major i det Uruguayanska flygvapnet, har analyserat Falklandskriget utifrån Carl von Clausewitz tankar om krigföring i sin artikel *Clausewitz and the Falkland Islands Air War*.¹⁶ Närmare bestämt är det Argentinas agerande som har undersökts, med syfte att få en annan synvinkel på Falklandskriget. Som en bieffekt undersöks dessutom om de tankar Clausewitz framför fortfarande håller i krig, då Clausewitz bok *On War* publicerades år 1831. Pereyra går igenom bakgrunden till konflikten. Han menar i det här fallet att både Argentinas regering och Storbritanniens regering utnyttjade sin militär för att nå politiska mål, i enlighet med Clausewitz tankar. Områden som behandlas i artikeln är krigets natur, krigsteori, taktik och strategi, krigets tyngdpunkter, friktioner samt moral. Pereyra tyder att Argentinas förlust beror på några felsteg, däribland det långa avståndet mellan fastlandet och Falklandsöarna. Författaren tar i artikeln även upp Clausewitz idé om att när kostnaden för kriget överstiger det politiska målets värde uppstår fred. Förlusten hängde även på att Argentina inte till fullo utnyttjade sitt flygvapen på bästa sätt, att de snabbt ändrade sina mål, och att de saknade det Clausewitz kallar för militär professionalism. Slutsatsen blir att de konceptuella tankegångar Clausewitz skriver om fortfarande fungerar i dag.¹⁷

Ytterligare en artikel angående Argentinas luftoperationer under Falklandskriget har skrivits av James S. Corum. I *Argentine Airpower in the Falklands War, An Operational View* menar Corum att striderna på marken bara var ett sidospel och att det var marinen och flygvapnet som avgjorde kriget. Artikeln syftar därför till att undersöka Argentinas luftoperationer för att kunna dra lärdomar av deras misstag. Trots huvudfokus på Argentina tar författaren upp Storbritanniens lärdom av vikten av att vara teknologiskt bättre, samt användandet av ett långräckviddigt varningssystem. Han fortsätter sedan med att problemet för Argentinas del i slutändan ändå handlade mer om att hantera förlusten än att dra lärdomar. Detta då förlusten i stort berodde på deras general Galtieris

---

¹⁵ Pape, Robert A., (1997) ”The air force strikes back: A reply to Barry Watts and John Warden”, ur *Security Studies*, 7:2, s.191-214

¹⁶ Pereyra, Rodolfo, (fall 2006) ”Clausewitz and the Falkland Islands Air War” ur *Air & Space Power Journal*; 20, 3; Military Database

¹⁷ Pereyra, Rodolfo, (fall 2006) ”Clausewitz and the Falkland Islands Air War” ur *Air & Space Power Journal*; 20, 3; Military Database

oförstående kring hur krig bör föras. En general som inte förstod att de långa avstånden mellan fastland och Falklandsöarna spelade stor roll. Likaså Argentinas amiral Lombardo, som valde att placera lätta flygplan på öarna, i tron om att de kunde påverka motståndarens betydligt bättre Harrier-flygplan. Även om det Argentinska ledarskapet i det här fallet visade exempel hur krig inte bör utföras, så utgjorde deras flygvapen motsatsen. Trots teknologiskt underlägsna men utrustade med stort mod lyckades de med sin taktik åstadkomma förluster på motståndaren.¹⁸

Redaktörerna till boken *30 years after: Issues and Representation of the Falklands War* skriver att dagens konflikter har en tendens att marginalisera lärdomarna ifrån Falklandskriget. De menar att till skillnad från vad de västerländska försvarsmakterna tror har dagens konflikter många likheter med Falklandskriget. De menar att likheter finns då en soldat då som nu måste bekämpa motståndaren samtidigt som lokalbefolkning måste skyddas och tas hänsyn till. Vidare nämner de att även då mycket luftstridskrafter används avgörs kriget på marken, då som nu. De exemplifierar sin liknelse med Falklandskriget med hjälp av Libyenkriget under 2010-talet: Under operation Harmattan stödde västerländska försvarsmakter libyska rebellers kamp mot Gaddafi. Lärdomar som dragits i användandet av olika medel att tillgå bekräftades. Lärdomar om bland annat hangarfartyg, ubåtar samt specialförband. Vad de menar är att dagens konflikter i grunden förs på samma sätt som Falklandskriget.¹⁹

Fokus i uppsatsen ligger som tidigare nämnts på att pröva Papes teori kring luftmakt och använder fallet med Falklandskriget som kontext.

1.4. Syfte

Syftet med uppsatsen är att undersöka om Robert Papes teori om tvingande makt kan appliceras på Storbritanniens agerande under Falklandskriget med dess luftmakt för att se hur Papes teori kan förklara Storbritanniens vinst under Falklandskriget.

1.5. Forskningsfråga

Hur kan Robert Papes teori om luftmakt och militärt tvång förklara Storbritanniens vinst i Falklandskriget?

---

¹⁸ Corum, James S., "Argentine airpower in the Falklands War: An operational view" ur *Air & Space Power Journal*; Fall 2002; 16, 3; Military Database pg. 59-77

¹⁹ Berbéri, Carine, O'Brien Castro, Monia (red.) (2015) "30 years after: Issues and Representation of the Falklands War" Ashgate Publishing, Surrey, England. s.145

1.6. Avgränsningar

Uppsatsens fokus ligger kring luftmakt då den använda teorin bygger på luftmakt. Avgränsningar har därför gjorts till att fokusera på just de luftoperationer som utfördes under Falklandskriget. Händelser med tydlig anknytning till luftmakt kommer även tas med för analys.

Fokus i denna uppsats är på Storbritanniens agerande. Handlingar utförda av Argentina kommer ej att analyseras, men kan komma att förklaras de gånger det anses nödvändigt för att förstå Storbritanniens handlingar, exempelvis i form av reaktioner eller motreaktioner mot Argentinskt agerande.

Bombing to Win beskriver utöver konventionell krigföring även hur kärnvapen och hot om kärnvapen kan påverka motståndaren genom ytterligare dimensioner än vad konventionellt våld kan orsaka. Kärnvapen kan i och med sin otroliga kraft teoretiskt utplåna hela samhällen varför hot om användande kan skapa en annan sorts rädsla hos fienden än vid konventionellt våld. I dessa fall kan alltså strategier som vid konventionella hot inte fungerar ändå visa sig lämpliga. Men även tvärtom, strategier som i konventionella fall lämpar sig får kraftigt minskad effekt.²⁰ Denna del av teorin är inte något som kommer tas med i undersökningen då användandet eller hot om användande av kärnvapen i Falklandskriget saknades. Anledningar nämns att vara på grund av Tlatelolcofördraget (1967) som anför Sydamerika att vara ett kärnvapenfritt område. Även de brittiska riktlinjerna förbjöd att använda kärnvapen mot andra länder ej bestyckade med sådana, i andra fall än direkta hot mot Förenade Kungadömet.²¹

Teorikapitlet i denna uppsats utgår i huvudsak från boken *Bombing to win*. Det är den utav Papes publikationer som kan anses som mest övergripande och heltäckande gällande teorin. Även om mycket ur hans teorin tas upp i olika artiklar för förtydligande så är som sagt *Bombing to win* den mest sammanhängande av dem, och kommer därför att användas som källa till den teori som presenteras i denna uppsats.

---

²⁰Pape, Robert A., (1996) ”Bombing to Win”, Cornell University Press, New York. s.35-36

²¹ Freedman, Lawrence, (2007) ”The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy”, Routledge, London. 59-60

1.7. Disposition

Efter inledningen som behandlats ovanför följer kapitlet som behandlar den teori som inramar analysen. Där förklaras den teori som Pape presenterar om hur framgångsrik luftmakt bör föras, som denna uppsats utgår ifrån. Efterföljande kapitel handlar om metodvalet som gjorts, i det här fallet en enfallstudie med kvalitativ textanalys. Kapitel fyra utgörs av en analys av Falklandskriget utifrån en operationalisering av Papes teori. Ett resultat av analysen presenteras, innan det avslutande kapitel fem. I det avslutande kapitlet presenteras forskningsfrågans svar, en diskussion kring uppsatsens delar förs och eventuella slutsatser presenteras. I samma kapitel tas även betydelsen för yrkesutövning upp samt förslag till vidare studier. Sist i uppsatsen följer en källförteckning innehållande samtliga källor använda i skrivandet av denna uppsats.

2. Teori

Under detta kapitel beskrivs den teori som kommer att testas mot Falklandskriget. Syftet är att visa vad analysen baserar sig ur och att skapa den ram analysen kommer förhålla sig inom.

2.1. Robert A. Pape

Robert A. Pape är en amerikansk professor inom statsvetenskap med specialiserad inriktning mot internationell säkerhet, i dagsläget verksam vid University of Chicago. Vid tiden då han skrev boken *Bombing to Win* var Pape lärare inom internationella relationer vid Dartmouth College samt lärare inom luftmaktstrategi vid *USAF's School of Advanced Airpower Studies*.²² Pape har publicerat ett mycket stort antal artiklar samt medverkat i flertalet professionella tillställningar inom sitt område.²³

2.2. Om Bombing to Win

Boken är skriven i syfte att försöka förklara varför vissa länder ändrar sitt beteende vid hot om militära konsekvenser och varför andra länder inte ändrar sitt beteende. Pape undersöker 33 konflikter med luftmakt under 1900-talet utifrån en kvantitativ ansats, och fördjupar sig ytterligare inom fem av dessa konflikter utifrån en kvalitativ ansats. Genom att analysera fallen kommer Pape fram till i vilka fall tvångsmakt fungerat, och med hjälp av statistiken försöker han förklara om framtida och samtida fall kan förväntas lyckas eller misslyckas utifrån de tidigare fallen. I en sammanställning över luftmaktstrategierna som använts kommer Pape fram till att den nekande strategin är vad som historiskt visat sig fungera.²⁴

2.3. Militär tvångsmakt

Med militär tvångsmakt menas att utföra insatser riktat mot motståndaren i syfte att försöka påverka dennes beteende, genom att manipulera motståndarens kostnader framför nytta.²⁵ Det som vill åstadkommas med tvånget är att få motståndaren till att antingen upphöra med sina handlingar, eller

---

²² University of Chicago, ”About Robert Pape”, <https://political-science.uchicago.edu/directory/robert-pape> (hämtad 2017-05-02)

²³ Robert A. Pape, CV, 2014. <https://political-science.uchicago.edu/sites/political-science.uchicago.edu/files/uploads/Pape%20CV%202014.pdf> hämtad 2017-05-02

²⁴ Pape, Robert A., (1996) ”Bombing to Win”, Cornell University Press, New York. s.316-318

²⁵ Ibid. s.4

att få motståndaren till att ändra sitt beteende.²⁶ Militärt tvång kan delas in i två grundläggande delar: straffande tvång samt nekande tvång.²⁷ Ett straffande tvång är inriktat mot att straffa civilbefolkning, eller att öka riskerna för civilbefolkningen, något som Pape hävdar sällan fungerar. (*Anledningen till att det ej fungerar, Pape s.25*) Ett nekande tvång syftar till att med hjälp av militära medel förhindra motståndarens till att uppnå sina politiska- eller territoriala mål.²⁸ Vid nekande tvångsmakt fungerar nekande tvångsmakt inte genom att bara förstöra motståndarens militära enheter då det inte underminerar deras vilja och förmåga till att hävda sitt territorium.²⁹ Istället bör motståndarens strategiska svagheter utnyttjas. Exempelvis om motståndaren har stort behov av logistik, utgör det en känslig punkt att slå mot. Eller vid gerillakrigföring, att förhindra att nya människor ansluter sig till gerillan som därmed växer.³⁰

Pape har skapat en formel för att förtydliga när tvång fungerar eller inte:

$$B * p(B) - C * p(C) = R$$

Genom att multiplicera nyttan som motståndet (B) beräknas att ge med sannolikheten för att nyttan uppkommer (p(B)), och sedan subtrahera kostnaden för att motstå (C) multiplicerat med sannolikheten att kostnaderna inträffar (p(C)), kan resultatet av ens militära tvång (R) beräknas. Vad Pape ämnar förklara är att när kostnaden att motstå blir högre än kostnaden för att ge upp lyckas det militära tvånget. Samtidigt är det motståndarens upplevelse och därmed förväntan av beräkningarna som avses.³¹ Fortsatt menar Pape att enda faktorn i formeln som inte går att påverka är nyttan, däremot är det möjligt att påverka de tre andra faktorerna av kostnad, kostnadens sannolikhet och nyttans sannolikhet att inträffa.³²

---

²⁶ Robert A. Pape, "Bombing to Win", Cornell University Press, New York 1996. s.12

²⁷ Ibid. s.13

²⁸ Ibid.

²⁹ Ibid. s.29.

³⁰ Ibid. s29-31

³¹ Ibid. s.51

³² Ibid. s.15-18

2.4. Tvång utifrån luftmakt

Enligt Pape kan tvång framkallat av luftmakt delas in i fyra huvudkategorier, även kallat för strategier. För att ta reda på om en strategi är effektiv mäts dels hur effektivt målet slås ut (antalet bomber som krävs för att slå ut målet) och dels i vilken grad den önskade politiska effekten uppnås av att slå ut målet.³³ De fyra strategierna är bestraffande-, risk-, dekapiterande- samt nekande strategi och förklaras djupare här nedanför:

Besträffande: Syftar till att orsaka så mycket skada som möjligt hos motståndarens civila part, så snabbt som möjligt. Detta förväntas påverka civilbefolkningen att göra uppror mot sin egen regering, något som Pape dock ifrågasätter. Att slå ut hela samhällen och offentliga platser och få till en chock-effekt är vad som eftersträvas.³⁴ Denna strategi är något som Pape hävdar aldrig fungerat genom historien.

Risk: Liknar den bestraffande strategin, men istället för att så snabbt som möjligt orsaka skada så bör attackerna trappas upp gradvis. Syftet är att skrämmas och varna för vad som kan komma att ske. Genom att inte förstöra allt från början kommer mål finnas kvar, mål som av rädsla att förstöras istället kommer överlämnas.³⁵

Dekapiterande: Målet är att slå ut motståndarens ledning och ledningssystem, nätverk och andra liknande vitala noder, för att sätta de stridande massorna ur spel. Den dekapiterande strategin bygger på antagandet om att ledning är en modern stats akilleshäla. Att de stridande massorna inte fungerar utan ledning. Denna strategi har blivit möjlig bland annat tack vare dagens moderna precisionsvapen.³⁶

Nekande: Målet är att attackera mot militära mål och försvaga dem i syfte att därefter gå in med marktrupper för att få tillgång till det önskade territoriet. Mål att attackera kan vara motståndarens logistikkedja, fabriker som tillverkar militär materiel eller mot andra mål som medför att motståndaren nekats tillgång till territoriet.³⁷ En nekande strategi kan sammanfattas utav de mål som

---

³³ Robert A. Pape, "Bombing to Win", Cornell University Press, New York 1996. s56-57

³⁴ Ibid. s.55-56; s.59

³⁵ Ibid. s.66

³⁶ Ibid. s.79

³⁷ Ibid. s.69ff

betraktas: förstörelse av militära fabriker, påverkan av resurser till fronten, påverkan på rörligheten och kommunikationer samt utnötning av motståndarens marktrupper.³⁸

Pape hävdar att de tre förstnämnda strategierna (bestraffande, risk, och dekapiterande) inte har visat sig vara framgångsrika. Det som däremot visat sig fungera bäst är den nekande strategin. Denna kan i sin tur delas in i tre underkategorier: Strategisk interdiktions, operativ interdiktions och understöd till marktrupper och förklaras här nedanför mer ingående.³⁹

Strategisk interdiktions syftar till att antingen förstöra källorna till motståndarens militär eller att isolera dem. Genom att förstöra fabriker, industrier och ekonomiska infrastrukturer, eller att på andra sätt göra dem otillgängliga för motståndaren kommer de sakta att dö ut i brist på materiel och resurser. Taktiken fungerar dock inte vidare bra vid konflikter som pågår en kortare tid, då det tar förhållandevis lång tid för strategisk interdiktions att uppnå effekt.⁴⁰ Strategisk interdiktions innebär att påverka militären indirekt, via ekonomi eller produktion.

Operativ interdiktions

Tanken med att utföra operativ interdiktions är att slå ut motståndarens stödfunktioner, personal och kommunikation i syfte att paralysera motståndaren. Broar, tågräls och andra sätt att föra fram resurser till fronten kan med fördel slås ut då det påverkar motståndarens förmåga till rörlighet.⁴¹ Skillnaden mellan operativ interdiktions jämfört med strategisk interdiktions ligger i att operativ interdiktions syftar till att påverka motståndarens militär direkt till skillnad från strategisk interdiktions som syftar till indirekt påverkan.

Understöd till marktrupper

Tanken är att med hjälp av flygstridskrafterna underlätta för marktrupperna. Det kan ske antingen genom bombning direkt av motståndarens front eller i direkt anslutning till fronten. Det kan även ske genom att bidra med spaning. Anledningen är att det är marktruppen som innehar den fysiska förmågan att kunna ta och bibehålla ett territorium.⁴²

---

³⁸ Robert A. Pape, "Bombing to Win", Cornell University Press, New York 1996. s.69

³⁹ Ibid. s.70f

⁴⁰ Ibid. s.71-72

⁴¹ Ibid. s.72-74

⁴² Ibid. s.70-71

2.5. Kritik

Patrick C. Bratton har skrivit en artikel där han undersökt majoriteten av Papes publikationer angående teorin.⁴³ Syftet är att se huruvida Pape lyckas motivera och försvara sina egna argument arbetena emellan. Bratton undersöker bland annat påståendet att straffande strategi aldrig fungerar till skillnad från den nekande strategin som enligt Pape är vad som fungerar. Bratton tar exempel ur bland annat Muellers artikel⁴⁴ och förtydligar påståendet att luftstridskrafter inte själva har möjlighet att ta territorium, utan kan bara underlätta för marktrupp eller marinen.

Pape's work raises the question of what is the exact difference between a strategic interdiction denial strategy and a punishment strategy that focuses on the target's economic system (rather than the civilian population).⁴⁵

Bratton kritiserar sedan Papes distinktioner av straffande strategi och nekande strategi inklusive strategisk interdiktions samt operativ interdiktions. Han menar att Pape i sina egna slutsatser hållit gränserna flytande, då han händelsevis kategoriserar olika även när aktionerna är desamma. Vad Bratton kommer fram till i sin artikel är slutsatsen att Papes definitioner av betydelsefulla begrepp ofta är väldigt snäva. Jämfört med andra begrepp med erkända definitioner, exempelvis "ekonomi", gör detta att begreppet tvångsmakt blir lidande och undersökningen bristfällig.⁴⁶

Som tidigare nämnts i tidigare forskning kan Papes teori ifrågasättas om den verkligen fungerar. Kritiker anser att Pape har förenklat synen på världen och krigföring⁴⁷ så i den grad att det inte längre är användbart.⁴⁸ Även då teorin är väl heltäckande så kan det vara att den inte betyder något, det blir till fiktion.

---

⁴³ Bratton, Patrick, (2003) "A Coherent Theory of Coercion? The Writings of Robert Pape" ur *Comparative Strategy*, 22:4, 355-372

⁴⁴ Se kapitel 1.3 i denna uppsats, tidigare forskning angående Karl Muellers artikel.

⁴⁵ Bratton, Patrick, (2003) "A Coherent Theory of Coercion? The Writings of Robert Pape" ur *Comparative Strategy*, 22:4, 368

⁴⁶ Bratton, Patrick, (2003) "A Coherent Theory of Coercion? The Writings of Robert Pape" ur *Comparative Strategy*, 22:4, s.368

⁴⁷ Widén, Jerker och Ångström, Jan, (2005) "Militärteorins grunder" Försvarsmakten, Stockholm. s.268

⁴⁸ Watts, Barry D., (1997) "Ignoring reality: Problems of theory and evidence in security studies", ur *Security Studies*, 7:2, s.118

Under kategorin understöd till marktrupper räknas enbart stöd ovanifrån in. Luftlandsättningar av marksoldater saknas. Att förflytta soldater med hjälp av flygplan eller helikoptrar är en relativt ny dimension som öppnar upp nya möjligheter. Detta är något som Pape inte berör i sina publikationer men som kan ha betydelse mot en motståndare.

3. Metod

Under detta kapitel kommer den forskningsstrategi som valts för studien samt metoden som används för analys att beskrivas och förklaras. Förklaring över varför just en fallstudie och kvalitativ textanalys görs, samt risker och fallgropar som medföljer. Därefter förs en diskussion över det material som kommer att undersökas i kapitel fyra. Slutligen går operationaliseringen av teorin igenom som ligger till grund för analysen.

3.1. Fallstudie

Användandet av olika forskningsstrategier bestäms utifrån vad forskningsfrågan ämnar svara på. Forskningsstrategin att använda en fallstudie är lämplig för att ge svar på frågor om ”hur”, till skillnad från andra strategier som ofta kan vara bättre lämpade att svara på frågor om ”vad”. Om svar på frågan ”hur” önskas, eller varför en åtgärd fungerade, bör en fallstudie eller ett fältexperiment användas.⁴⁹ På grund av detta och då forskningsfrågan i denna uppsats lyder *Hur kan Robert Papes teori om luftmakt förklara Storbritanniens vinst i Falklandskriget?* så har en fallstudie valts som lämplig metod. Datainsamlingen kommer ske utifrån en kvalitativ textanalys.

3.2. Fallstudiens fallgropar

Utförandet av en fallstudie medföljs av vissa fallgropar. Exempelvis kan forskaren välja vilka fall som skall studeras och därmed påverka resultatet i önskvärd riktning.⁵⁰ Forskaren kan även inom sitt fall välja att utesluta belegg för händelser då de inte passar in mot ett önskat resultat. Det anses även vara svårare att generalisera resultatet av en fallstudie i jämförelse med andra metoder. Något som avfärdas då målet med fallstudier är att utveckla teorier och hypoteser. Målet är inte att beskriva frekvenser.⁵¹ Fallstudier kan även vara tidskrävande vilket kan resultera i väldigt omfattande rapporter och riskerar därmed att bli praktiskt oläsliga.⁵²

---

⁴⁹ Yin, Robert K. (2006) ”Fallstudier - Design och genomförande” (övers.Nilsson, Björn) Liber, Stockholm. s.22-24

⁵⁰ George, Alexander L. och Bennett, Andrew, (2005) ”Case studies and theory development in the social sciences”, MIT, Cambridge. s.22-23

⁵¹ Yin, Robert K. (2006) ”Fallstudier - Design och genomförande” (övers.Nilsson, Björn) Liber, Stockholm. s.28

⁵² Ibid. s.27-29

I denna uppsats kommer dessa fallgropar att tas i beaktande. Genom att på ett öppet och transparent sätt beskriva händelserna ur Falklandskriget utifrån flera källor, att inte överanalysera resultatet samt att tydligt förklara och presentera de slutsatser minimeras risken för de nämnda fallgroparna.

3.3. Kvalitativ textanalys

Uppsatsens övergripande forskningsstrategi utgörs av en fallstudie. Till att analysera materialet kommer en kvalitativ textanalys att göras. Metodvalet anses lämpligt då metoden möjliggör klassificerande av texter.⁵³ Under avsnittet *operationalisering* delas teorin upp i syfte att möjliggöra en klassificering av materialet som undersöks. Nackdelen i valet att utföra en kvalitativ textanalys ligger i att förförståelsen hos den som analyserar varierar från person till person, vilket medför att texter dels kan tolkas olika samt att läsaren missuppfattar den kontext som texten bör sättas inom. Nackdelen är inte unik för detta metodval utan risken finns inom all samhällsforskning.⁵⁴ Risken med olika förförståelse minskas i och med ökad transparens i undersökning. Detta uppnås genom en tydlig beskrivning hur undersökningen är gjord, vilka källor som använts samt väl motiverade slutsatser.⁵⁵

3.4. Källkritik

Källorna som används i uppsatsen har behandlats utifrån de fyra källkritiska regler som presenteras i *Metodpraktikan*. Dessa fyra är äkthet, oberoende, samtidighet och tendens. Samtlig empiri i studien bedöms uppfylla kriterierna i tillräcklig grad att de är användbara till analysen. Gällande äkthetskriteriet, att källan ej är förfalskad eller planterad, samt kriteriet gällande oberoende anses de vara uppfyllda då de olika källorna som använts i studien påtalar samma sak oberoende av varandra. Kriteriet gällande samtidighet innebär att det inte gått för lång tid från händelse till nedtecknande, eller om källan uppstått via hörsägen eller egen observation. Tendenskriteriet innebär om källan har ett intresse av att medvetet vinkla informationen av olika syften.⁵⁶

---

⁵³ Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik och Wängnerud, Lena (red.), (2012) ”Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad”, 4., [rev.] uppl., Norstedts juridik, Stockholm. s.210f.

⁵⁴ Ibid. s.222

⁵⁵ Johannessen, Asbjørn och Tufte, Per Arne, (2003) ”Introduktion till samhällsvetenskaplig metod”, (1. uppl.), Liber, Malmö s.28

⁵⁶ Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik och Wängnerud, Lena (red.), (2012) ”Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad”, 4., [rev.] uppl., Norstedts juridik, Stockholm. s.287ff

3.5. Materialdiskussion

Det finns otaliga skrifter som behandlar Falklandskriget. Denna uppsats kommer att använda sig utav flera olika publicerade källor för att på så sätt öka trovärdigheten över de händelser som faktiskt skedde, samt på vilket sätt de skedde på.

Som bas för undersökning kommer böckerna *The official history of the Falklands campaign vol 1 & 2* skrivna av Lawrence Freedman att användas. Författaren har bland annat granskat och gått igenom officiella publikationer officiellt utgivna av Storbritanniens regering, samt intervjuat nyckelpersoner för att utröna vad som hände. Freedman har även haft tillgång till klassificerat material i sin status som historieforskare.⁵⁷ Böckerna är välanvända inom forskning rörande Falklandskriget och är till dags dato citerad över 200 gånger i Google scholar.⁵⁸

Utöver Freedmans böcker används Storbritanniens Royal Air Force officiella hemsida⁵⁹. Där återfinns mycket information om Falklandskriget. Vem författaren är framgår inte, förutom vid de dagböcker som återberättas från de förstahandskällor som författat dem. Då hemsidan administreras av en statlig myndighet som dessutom utgjorde ena parten i konflikten anses den historiskt osäker. Däremot ger den en beskrivning utifrån deras egen sida i konflikten, och motsvarande officiella beskrivningar från Argentina har varit svårt att finna. Detta medför en risk för att historien är vinklad eller framställs som mer lyckad än vad det i verkligheten var, då det var Storbritannien som segrade i kriget. Källan kan därför anses bli lidande gällande tendenskriteriet. Motiv kan finnas för Storbritannien att vinkla sin historia, exempelvis i säkerhetssyfte att visa sig bättre gentemot andra länder. Dock så återfinns samma händelser i både Freedmans böcker samt Woodward's bok oberoende av varandra och kan därför anses trovärdiga.

Den tredje källan utgörs av boken *100 dagar* skriven av Sandy Woodward.⁶⁰ Konteramiral Woodward var utnämnd till att föra befälet över hela den insatsstyrkan som Storbritannien sände till Falklandsöarna. Det är en förstahandskälla som är nedtecknad år 1991, nästan tio år efter konflikten. Det källkritiska kriteriet som kan tänkas vara bristfällig är därför samtidighetskriteriet. Något som dock uppfylls då övrig empiri visar på samma förekomster.

---

⁵⁷ Freedman, Lawrence, "The official history of the Falklands Campaign. Vol 1, The origins of the Falklands War", Routledge, London. 2007. Andra omslaget.

⁵⁸ <https://scholar.google.se>

⁵⁹ RAF: the Falkland Islands campaign: <https://www.raf.mod.uk/history/TheFalklandIslandsCampaign.cfm>, (hämtad 2017-05-21)

⁶⁰ Woodward, Sandy och Robinson, Patrick (1994) "100 dagar" (Sv. övers.) Marinlitteraturföreningen, Stockholm

3.6. Etik

Moral och etik är två begrepp som ofta ses tillsammans. Även om de hänger ihop med varandra så kan skillnaden förklaras som att moral är utförandet, det vill säga praktiken och etik är reflektionen över handlingarna, teorin.⁶¹ Praktik och teori över vilka handlingar som uppfattas som rätt eller fel hos människor. En motivering till att etik behandlas i denna uppsats finns i boken *Vägar till svensk officersetik*: ”Det allmänna förtroendet för yrkesgruppen främjas av en god etik”⁶². Moral och etik handlar om ansvarstagande över vårt sätt att leva. ”Även vår beredskap att följa auktoriteter, att utan att reflektera göra vad andra säger åt oss att göra, är ett sätt att utplåna eget ansvarstagande.”⁶³ I syfte att undvika detta och att öka det egna ansvarstagandet behandlas därför etik i denna uppsats.

Etiska kriterier berör ofta dem som forskar på människor, exempelvis genom intervjuer eller försöksexperiment. Vid sådana studier är det viktigt med informerat samtycke, anonymitet, eller att skydd mot skador framförs till försökspersonerna.⁶⁴ De källor som använts till analysen har tagits med då de uppfyllt de ovanstående kraven på etik.

Forskaren har förutom ansvar mot dem som forskas på, ett ansvar mot samhället. Etiken tas till hänsyn i denna uppsats genom att utföra en så objektiv studie som möjligt, då forskaren varken bör eller skall blanda in egna värderingar.⁶⁵ Det vore även oetiskt att förfalska de resultat som uppkommer, eller att fabricera resultat. Plagiering anses även oetiskt inom forskning, då det undergräver hela det akademiska systemet.⁶⁶ Genom att ständigt reflektera kring etik genom uppsatsens samtliga delar syftar uppsatsens författare till att öka sitt eget ansvarstagande.

3.7. Operationalisering

För att kunna tillämpa Papes teori på det valda fallet behöver det klargöras vad som skall undersökas inom Falklandskriget. Därför kommer under detta kapitel teorin att operationaliseras,

---

⁶¹ Collste, Göran, (2002) ”Inledning till etiken” 2. uppl. Studentlitteratur, Lund. s.13

⁶² Lundberg, Anders (2002) ”Vägar till svensk officersetik”, 4. uppl. Försvarshögskolan. s29

⁶³ Collste, Göran, (2002) ”Inledning till etiken” 2. uppl. Studentlitteratur, Lund. s.9

⁶⁴ David, Matthew och Sutton, Carole D. (2011) ”Samhällsvetenskaplig metod”, Studentlitteratur AB, Lund. s.51f

⁶⁵ Ibid. s.46

⁶⁶ David, Matthew och Sutton, Carole D. (2011) ”Samhällsvetenskaplig metod”, Studentlitteratur AB, Lund. s.58

det vill säga att de delar ur teorin som anses relevanta för att svara på forskningsfrågan konkretiseras, och att även ta ut de indikatorer för att kunna analysera materialet.

Operationer som minst involverar någon typ av luftmakt kommer undersökas. Vad som ska undersökas i denna uppsats blir alltså i vilken utsträckning Storbritannien använde sig av de olika strategier av tvångsmakt, och vilken av dem som användes i huvudsak.

För att koppla ihop teori med empiri görs en operationalisering. Det innebär att det som anses viktigt för att kunna svara på forskningsfrågan tas ut och konkretiseras. Syftet är att tydligt och systematiskt möjliggöra en undersökning av Falklandskriget.

Det som ska undersökas är hur Storbritannien utnyttjade militär tvångsmakt under Falklandskriget, närmare bestämt utfört av sin luftmakt. Enligt den teori som Pape presenterat är det huvudsakligen den nekande strategin som visat sig fungera. Utifrån detta operationaliseras begreppet 'militär tvångsmakt' till frågor som skall undersökas i empirin, presenterade i *tabell 1*:

Variabel	Analysfråga
1. Besträffande strategi	I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en besträffande strategi?
2. Riskstrategi	I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en riskstrategi?
3. Dekapiterande strategi	I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en dekapiterande strategi?
4. Nekande strategi	I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en nekande strategi?

Tabell 1. Studiens variabler och därtill hörande analysfrågor.

Utifrån dessa fyra frågor kommer Falklandskriget att analyseras, och därmed kommer uppsatsens forskningsfråga besvaras.

Indikatorer

Indikatorerna används för att möjliggöra att analysen sker på ett systematiskt sätt. Begreppen ur teorin definieras för att analysen skall ske på ett konsekvent och transparent sätt.⁶⁷ Utifrån den

---

⁶⁷ Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik och Wängnerud, Lena (red.), (2012) "Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad", 4., [rev.] uppl., Norstedts juridik, Stockholm. s.55

tidigare presenterade teorin har därför dessa indikatorer tagits fram, det vill säga vad som konkret ska sökas efter i empirin.

Bestraffande strategi

Attacker på motståndarens civila. Samlade parallella attacker för att så snabbt som möjligt orsaka en chockeffekt i syfte att de civila ska göra uppror mot den egna regeringen.

Riskstrategi

Attacker utförda på motståndarens civila. Utförda i minskad grad till en början, för att sedan trappas upp under konfliktens gång, alternativt hot om upptrappning mot de civila i syfte att skapa rädsla och underkastelse.

Dekapiterande strategi

Attacker utförda mot motståndarens ledning, ledningsstödsystem eller nätverk, i syfte att försätta de stridande enheterna ur stridbart skick.

Nekande strategi

Vad som undersöks är i vilken utsträckning strategisk interdiktion, operativ interdiktion samt understöd till marktrupper utnyttjades:

Strategisk interdiktion

Attacker utförda mot militära fabriker, andra industrier relevanta för motståndarens militära styrkor eller logistikkedja i syfte att urholka motståndarens tillgångar.

Operativ interdiktion

Attacker mot stödfunktioner, personal (både militär och civil som kan påverka konflikten) eller kommunikationsfaciliteter. Exempelvis broar, tåggräns eller liknande infrastruktur attackeras i syfte att begränsa motståndarens rörelseförmåga.

Understöd till marktrupper

Attacker utförda i syfte att underlätta för egna markstyrkor. Innefattar även spaning och underrättelsearbete ifrån luften som anknyter till marktruppernas förmåga.

Svaren på de ställda analysfrågorna kommer värderas på en ordinalskala och kan omfattas i hög utsträckning, medel utsträckning, låg utsträckning eller inte förekomma alls. Detta åskådliggörs och förtydligas i *tabell 2*:

Variabelvärde	Innebörd
Förekommer ej	Användande av strategi har ej funnits.
Förekommer i låg omfattning	Användning av strategi har identifierats, dock endast enstaka gång.
Förekommer i medel omfattning	Användning av strategi har identifierats, oftare än enstaka gång men inte i den omfattning att det kan anses huvudsakligt.
Förekommer i hög omfattning	Huvudsakligt användning av strategi har funnits, flertalet gånger.

Tabell 2. variabelvärden och dess innebörd.

4. Analys

Under detta kapitel beskrivs först bakgrunden till Falklandskriget för att öka läsarens förståelse. Därefter analyseras Falklandskriget utifrån de analysfrågor som är ställda sist i kapitel 3.7, operationalisering. Sist sammanfattas analysen och resultatet i syfte att öka översikten i uppsatsen.

4.1. Bakgrund till konflikten

Konflikten om ögruppen Falklandsöarna har förts mellan Argentina och Storbritannien de senaste 200 åren. Grunden till konflikten är vem som upptäckte öarna först, och sedan vem som behållit dem och utövat sitt styre över ögruppen. Genom historien har det tvistats om vem som först upptäckte öarna respektive härkomsten på de första att bosätta sig. Tidigt 1800-tal, efter att både sydamerikaner, fransmän, spanjorer och briter varit bosatta från och till på öarna, tog kapten Vernet från Argentina styret av öarna. Vernet bojkottade fiskemän från USA att arbeta i närområdet då han ansåg att det stred mot de Argentinska fiskelagarna. USA med sin marina flotta ställde sig bakom sina egna fiskemän och befriade öarna ifrån Vernet och hans män som ansågs som kriminella. Därefter uttalade USA att Falklandsöarna inte längre styrdes av någon, och lämnade dem självständiga åt de civila som fortfarande var bofasta. Storbritannien oroades över att anarki skulle uppstå på Falklandsöarna, och har därför sedan dess hävdats suveränitet över öarna.⁶⁸ Argentina var dock aldrig nöjda med detta då de ansåg att de ärvt rättigheten till territoriet efter Spaniens kolonialisering, då spanjorerna var först med att upptäcka öarna.⁶⁹

År 1965 uppmärksammade FN:s generalförsamling dispyten och råde båda parterna till att utan dröjsmål få till en lösning på konflikten.⁷⁰ Då både Argentina och Storbritannien anser att deras egna argument är juridiskt korrekta utvecklades aldrig förhandlingarna.⁷¹ Efter flera år med

---

⁶⁸ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol 1, The origins of the Falklands War", Routledge, London. s.7

⁶⁹ The Legislative Assembly of the Falkland Islands, "Our Islands, Our History" <https://www.falklands.gov.fk/assets/OurIslandsOurHistory1.pdf>. (hämtad 2017-05-16)

⁷⁰ United Nations General Assembly, (16 December 1965) "2065 Question of the Falkland Islands (Malvinas)" (<https://documents-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/218/28/IMG/NR021828.pdf?OpenElement> hämtad 2017-05-16)

⁷¹ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol 1, The origins of the Falklands War", Routledge, London. s.8-10

misslyckandet att uppnå en lösning efter FN:s uppmaning valde Argentina att invadera öarna med soldater. Syftet var att sätta press på Storbritannien och påskynda de diplomatiska samtalen och få till en lösning. Detta sågs av Storbritannien vara en olaglig annektering, vilket då gav Storbritannien rätt att försvara sig. Det blev inledningen på perioden som efteråt kallas för Falklandskriget.

4.2. Analys

Fråga 1

I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en bestraffande strategi?

Falklandsöarna ligger cirka 50 mil öster ifrån Argentinas södra spets, och knappt 200 mil ifrån huvudstaden Buenos Aires, där Argentinas regering sitter. De runt 2000 civila invånarna⁷² boendes på Falklandsöarna ansågs utav Storbritannien höra till just Storbritannien. Dels för att de hävdade suveränitet över territoriet, samt att invånarna själva efter omröstningar vill tillhöra britterna.⁷³ Därför använde sig britterna inte av en bestraffande strategi på Falklandsöarna.

Gällande de civila argentinare på fastlandet bestämdes de regler som gällde för insatsen tidigt när den brittiska insatsstyrkan beslutades att sändas ut. Storbritannien skulle behöva förlita sig mycket på sina internationella- och diplomatiska relationer. Även logistik och militär materiel kopplades till relationerna och betydenheten ökade. Det politiska spelet analyserades därmed till att spela en stor och viktig roll i konflikten. Politiska mål och militära vinningar skulle behöva vägas mot varandra. Därför klargjordes tidigt att det tydligaste exemplet där de politiska målen skulle väga tyngre än de militära framgångarna var att inte beröra det argentinska fastlandet. Att attackera militära baser, hamnar eller civila blev därför uteslutet, då det riskerade att göra mycket stor skada på de politiska nivåerna. Att eventuellt gå mot fastlandet skulle dessutom bli mycket resurskrävande för britterna, då Argentina hade övertaget vid fastlandet.⁷⁴

---

⁷² RAF; "Preface to a conflict" under *The Falkland Islands Campaign*, <https://www.raf.mod.uk/history/Prefacetoaconflict.cfm>, (hämtad 2017-05-15).

⁷³ Falklands Government, <https://www.falklands.gov.fk/self-governance/self-determination/> (hämtad 2017-06-11)

⁷⁴ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy", Routledge, London. s.85

Svar:

Då det aktivt beslöts att inte närma sig det argentinska fastlandet förekom en straffande strategi inte alls.

Fråga 2

I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en riskstrategi?

I och med upprättandet av en maritim exkluderande zon påverkades civilbefolkningen på Falklandsöarna. Detta var dock något som Storbritannien ville undvika. Då teorin om att straffa eller hota att straffa civilbefolkningen syftar till att uppror skapas mot sin egen regering användes inte en riskstrategi. Storbritannien ansåg dels att de civila som berördes i det här fallet var sina egna, och att den militära nyttan som kom med upprättandet av exkluderingszonen ändå skulle överväga de eventuella begränsningar för civila som zonen medförde.

Storbritannien var tydliga med att erbjuda en diplomatisk utväg för att lösa konflikten. Något som de dock inte trodde att Argentina skulle ställa upp på om Storbritannien inte visade upp sin förmåga till att bruka tvingande militärmakt.⁷⁵ Bedömningen gjordes att "allt" därför behövdes i den insatsstyrka som kom att skickas.⁷⁶ Detta "hot" mot Argentina var dock inte riktat mot civilbefolkningen, och en riskstrategi tillämpades alltså inte. I likhet med fråga 1 var det alltså ett aktivt val att inte närma sig fastlandet där de civila var bosatta och attackera dem.

Svar:

Storbritanniens användning av en riskstrategi förekom ej.

Fråga 3

I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en dekapiterande strategi?

---

⁷⁵ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy", Routledge, London. s.50

⁷⁶ Ibid. s.50-59

Längst fram i Storbritanniens styrka var två hangarfartyg, kapabla till att skära av Argentinarnas stöd ifrån fastlandet.⁷⁷ Målet var dock att neka motståndarens möjlighet till förstärkning, inte att skära av deras ledning.

Storbritannien ansåg att Argentinas tyngdpunkt låg i Stanley. Dels därför att platsen ansågs vara Falklandsöarnas kritiska punkt, men även då den argentinska militära ledningen var baserad där. Tidigt i operation CORPORATE⁷⁸ klargjordes uppgifterna till att först neka argentinarna tillgång till förstärkningar genom att skärma av Falklandsöarna från fastlandet. Därefter behövdes marin- och luftöverlägsenhet, för att möjliggöra för egna marktrupper att gå in och återta Stanley.⁷⁹

Dessa regler var inte specifika för luftstridskrafterna, utan för koalitionen som helhet. Det kan ändå anses att luftmakten var en stor del utav detta.

Den 11 juni avfyra en Wessex 5-helikopter två missiler mot stadshuset samt polishuset i Stanley. Anledningen var att underrättelser gjorde klart att byggnaderna utgjorde någon form av högkvarter åt den argentinska militären.⁸⁰ Det kan anses vara utfört i likhet med en dekapiterande strategi, att slå mot ledningen.

Svar:

Storbritanniens användande av en dekapiterande strategi förekom i låg utsträckning.

Fråga 4

I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en nekande strategi?

Strategisk och operativ interdiktion

Den 12 april, under tiden hangarfartygen var på väg till Falklandsöarna och när en stor del av brittiska flygvapnet (RAF) placerats på Ascension⁸¹, upprättades en exkluderande zon. Zonen utgjordes av en cirkel 200 nautiska mil utifrån Falklandsöarnas mitt och avsågs hålla olämpliga

---

⁷⁷ Ibid. s.51-52

⁷⁸ Storbritanniens benämning på hela den insatsstyrkan som återtog Falklandsöarna

⁷⁹ Pereyra, Rodolfo, (fall 2006) "Clausewitz and the Falkland Islands Air War" ur *Air & Space Power Journal*; 20, 3; Military Database. s.114

⁸⁰ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy", Routledge, London. s.623

⁸¹ Ibid. s.65

fartyg ute. Storbritannien gjorde klart för motståndaren att alla militära fartyg inom zonen kommer identifieras som fientliga, och våld skulle tillgripas mot dem. Gällande övriga icke-militära men argentinska farkoster skulle de ses som stödjande till motståndaren och lämpliga åtgärder skulle därför vidtagas. Fartyg ifrån andra stater skulle med alla tillgängliga medel säkerställas att inte understödja argentinarna.⁸² Nackdelen med en sådan exkluderande zon är att de civila invånarna riskerar att bli lidande. Då civila fartyg med resurser som inte alls är tänkt åt militären ändå anses utgöra en risk och därmed stoppas gör att Falklandsöborna blir lidande. Att evakuera öarnas brittiska befolkning ansågs ej heller möjligt ifrån Storbritannien sida. Om befolkningen fick bestämma ville de ej lämna öarna. Dessutom var Argentinas mål just att befolkningen skulle därifrån varför alternativet att utrymma öarna sågs som olämpligt.⁸³ Precis i likhet med Papes teori om strategisk interdiktions avsågs den exkluderande zonen ingå i strategisk intervention.

När den brittiska styrkan närmade sig Falklandsöarna i slutet av april 1982 utökades exkluderingszonen till att bli total. Total i den mening att samtliga marina fartyg och flygfarkoster nu förbjöds. Den påbörjades den 30 april efter att ha förvarnats till Argentina två dagar tidigare.⁸⁴ Genom att svälta ut argentinska armén på öarna var tanken att man skulle få till förhandlingar istället för väpnad konflikt. Storbritannien ansåg att blockaden byggde på ett neutraliserande av Stanleys landningsbana då det skulle förhindra Argentinas möjligheter till att svara på handlingarna med jakt- och attackflygplan.⁸⁵ Detta skulle medföra minskade risker för Storbritanniens luftstridskrafter. Risken minskade från att först få en motreaktion med jaktflyg till att istället hindra Argentina från att lyfta helt. Därför meddelades samtidigt till Argentina att utöver den totala exkluderande zonen ansågs flygplan i nära anslutning till Stanley flygplats visa stöd åt Argentina vilket därmed gjorde dem giltiga att attackera.⁸⁶

Strategin att avgränsa fronten mot bakomliggande stöd är precis vad Pape beskriver som den nekande strategin, närmare bestämt operativ interdiktions. Att begränsa motståndarens rörelsefrihet

---

⁸² Ibid. s.87-91

⁸³ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy", Routledge, London. s.107-108

⁸⁴ Anderson, Duncan (2002) "The Falklands War 1982", Osprey Publishing, Oxford. s.8

⁸⁵ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy", Routledge, London. s.262

⁸⁶ Ibid. s.262-263

och därmed på sikt urholka Argentinas resurser för att få dem i underläge. Genom att upprätta en exkluderande zon stängdes den Argentinska frontens möjlighet till understöd ifrån fastlandet. Rapporter inkom i mitten av juni angående att argentinska trupper led av näringsbrist, som vidare ledde till psykiska problem, varför den exkluderande zonen kan anses lyckad.⁸⁷

Största hotet mot brittiska styrkan ansågs komma från Argentinas landbaserade luftstridskrafter.⁸⁸ Britterna avsåg därför att så tidigt som möjligt hindra Argentinas luftstridskrafter att komma till användning. De avsåg även förhindra Argentina möjligheten till att förlänga Stanleys landningsbana så att tyngre flyg kunde komma med understöd. Britternas problem blev att förhindra för Argentina utan att göra det allt för tidskrävande att reparera, då de ansåg att de behövde banan senare i konflikten.⁸⁹ Detta skulle ske utav 7 stycken sortier. Samlingsnamnet för sortierna blev Black Buck, och innefattade attacker av brittiska Vulcan-flyg mot markmål. Gemensamma syftet var att minska hotet från Argentinas luftmakt mot den brittiska styrkan. Black Buck 1, utfördes 1 maj, lyckades exakt enligt plan, att skära av Stanleys bana på mitten. Black Buck 2, 4 maj. Målet var samma som under Black Buck 1. Företaget skar av banändarna och förhindrade därmed en förlängning av banan. Black Buck 3, 13 maj, ställdes in på grund av riskabla vindar samt trötthet ifrån piloterna. Black Buck 4, 28 maj, blev inställt på grund av tekniska problem med lufttankningen. Black Buck 5, 31 maj, hade Argentinsk radar som mål och lyckades orsaka skada. Black Buck 6, 3 juni, lyckades också med målet att slå ut ytterligare radarförmåga. Black Buck 7, 12 juni, attackerade återigen Stanleys bana och lyckades orsaka stora skador på flygplatsens byggnader och faciliteter.⁹⁰

Understöd till marktrupp

Marktrupp fick i uppdrag att i slutet av maj utföra en räd mot flygplatsen vid Goose Green.⁹¹ Syftet var, i likhet med Black Buck-operationerna, att hindra Argentina från att använda sina luftstridskrafter. I förvirringen som uppstod efter Black Buck 1 utnyttjade Storbritannien situationen och attackerna mot Goose Greens flygplats utfördes. Brittiska attackflygplan av typen Harrier kom

---

⁸⁷ Ibid. s.637

⁸⁸ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy", Routledge, London. s.77; samt RAF; <https://www.raf.mod.uk/history/OperationCorporate-AnIntroduction.cfm> (hämtad 2017-05-19)

⁸⁹ RAF; Operation Black Buck <https://www.raf.mod.uk/history/OperationBlackBuck.cfm> (hämtad 2017-05-18)

⁹⁰ Ibid.

⁹¹ Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy", Routledge, London. s.559

till understöd vid attacken, som slog ut banorna vid Goose Green, och därmed lyckades syftet bli uppfyllt.⁹²

Ytterligare stöd åt marktrupper skedde i stor omfattning under de dagar som kom att bli krigets slutskede. En stor markoffensiv utfördes 11-14 juni för att återta bergen omkring Stanley för att omringa staden för att därefter återta den. Under dessa tre intensiva dagar utfördes ett stort antal markattacker med hjälp utav de FAC⁹³ som ledde in flygplanen från marken. Luftunderstödet hjälpte britternas många soldater på marken att avancera framåt på slagfältet. Den stora mängden attacker skedde både mot Argentinas stridande styrkor samt på bakre resurser och förnödenheter.⁹⁴

Vad som anses som början på Falklandskriget var när några argentinska arbetare steg i land på Sydgeorgien. Storbritannien hade forskare placerade vid Sydgeorgien, varför de anade att det var förklädda argentinska militärer. Beslut fattades att återta Sydgeorgien och för att skydda de egna landsmännen.⁹⁵ Uppgiften delegerades till de brittiska specialförbanden att lösa. Brittiska helikoptrar med radar-förmåga fick därför i uppgift att rekognoscera åt trupperna som skulle landsättas. Spaningen ledde till att marktruppen säkert kunde landsättas som i sin tur ledde till ett återtagande av Sydgeorgien.⁹⁶

Svar:

Storbritanniens användande av en nekande strategi förekom i hög utsträckning, då det var den strategi som huvudsakligen användes.

Efter kriget

Argentinas ockupation av Falklandsöarna inleddes 2 april 1982. 14 juni samma år gav Argentina upp öarna. Under de drygt tio veckor kriget pågick miste 255 personer ur den brittiska försvarsmakten livet. Cirka 746 personer ur den argentinska försvarsmakten miste livet, och 3 civila Falklandsöbor hade vid krigets slut blivit dödade.⁹⁷

---

⁹² Ibid. s.285

⁹³ FAC=Forward Air Controller, elledare på marken med uppgift att leda in flygplan för bekämpning mot markmål.

⁹⁴ RAF; <https://www.raf.mod.uk/history/MountTumbledownandMountWilliam.cfm> (hämtad 2017-06-10)

⁹⁵ Freedman, Lawrence, (2007) ”The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy”, Routledge, London. s.11.

⁹⁶ RAF; <https://www.raf.mod.uk/history/TherecaptureofSouthGeorgia.cfm> (hämtad 2017-06-10)

⁹⁷ RAF; <https://www.raf.mod.uk/history/TheSurrender.cfm> (hämtad 2017-06-11)

4.3. Sammanställning av resultat

Nedanför i tabell 3 har resultatet ifrån analysen sammanfattas i syfte att ge ökad tydlighet och översikt.

Analysfråga	Svar
1. I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en bestraffande strategi?	Förekom ej.
2. I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en riskstrategi?	Förekom ej.
3. I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en dekapiterande strategi?	Förekom i låg utsträckning.
4. I hur stor omfattning använde Storbritanniens luftstridskrafter en nekande strategi?	Förekom i hög utsträckning.

Tabell 3. Sammanställning av analysens resultat.

5. Avslutning

Under detta kapitel svaras först på forskningsfrågan. Därefter genomförs en diskussion över resultatet. Återkoppling till inledningskapitlet diskuteras, för att efterföljas av en reflektion över relevansen för yrkesutövning samt förslag till vidare forskning. Kapitlet avslutas med en sammanfattning över arbetet.

5.1. Svar på forskningsfrågan

Hur kan Robert Papes teori om luftmakt och militärt tvång förklara Storbritanniens vinst i Falklandskriget?

Robert Papes teori om luftmakt innebär att han kategoriserar militärt tvång i fyra olika kategorier. Resultatet av analysen visar att Storbritannien varken använde sig av en bestraffande strategi eller en riskstrategi. En dekapiterande strategi användes i låg utsträckning, det vill säga någon enstaka gång. Främst var det en nekande strategi som användes i hög utsträckning. I likhet med hur Pape anser att framgångsrikt militärt tvång bör utföras använde Storbritannien sina luftstridskrafter samtidigt som de gick segrande ur kriget.

5.2. Diskussion

Resultat

Uppsatsen har sin grund i påståendet att en nekande strategi är vad som fungerar, och att en riskstrategi, straffande strategi samt en dekapiterande strategi inte fungerar. Påståendet kan utifrån resultatet bedömas som troligt då Storbritannien i huvudsak använde sig av en nekande strategi samtidigt som de gick segrande ur konflikten. Detta resultat utesluter dock inte att de andra strategierna ej skulle fungera, utan visar bara på att en nekande strategi var den som användes i störst utsträckning. Resultatet säger inget om hur väl de olika strategierna fungerar. Kopplingen mellan ett huvudsakligt användande av en nekande strategi och en säker seger går därför inte att göra utifrån det givna resultatet.

Då varken en bestraffande strategi eller en riskstrategi användes, som båda syftar till att skada civila, kan det betyda att teorin stämmer. Att attackera civila är alltså något som i det här fallet inte spelade roll eftersom det inte hände. Likaså tvärtom, att inte attackera civila kan ha varit det som gjorde att Storbritannien inte förlorade kriget. Eftersom en dekapiterande strategi förekom, ändock i

låg utsträckning, säger resultatet inget om hur effektiv en sådan strategi är kapabel till att vara. Undersökningen har inte tagit reda på om just den enstaka gången dekapitering användes var det som orsakade Argentinas kapitulation. Det är dock inte troligt att så var fallet under Falklandskriget då den strategin användes i mitten av konflikten, medan den nekande strategin i form av understöd till marktrupp användes i stor utsträckning. Användningen ökade dessutom framförallt dagarna innan Argentinas kapitulering varför det kan anses troligt att understödet till marktrupperna gav effekt. I och med detta bör försiktighet iakttagas med att koppla ihop Storbritanniens vinst med användandet av en nekande strategi.

Under den cirka tio veckor långa konflikten användes i stor utsträckning även andra förmågor utöver luftmakt. Marina funktioner, funktioner ur armen, diplomati med mera användes. Det är därför högst troligt att allt Storbritannien gjorde på slagfältet spelade roll för utfallet av kriget. I likhet med Watts tidigare forskning kan därför Papes världsbild ses som väl förenklad. Det är sällan enbart luftmakt utövar krig, något som Pape dock tar upp i sin teori när han nämner att det bara är marktrupperna som kan ta och behålla ett territorium och att försvarsgrenarna måste samarbeta med varandra.

Det finns en tänkbar anledning varför Pape har exkluderat Falklandskriget från de 33 fall han undersökt till att stödja sin teori. Att Falklandskriget inte uppfyller ett eller flera av de kriterier han själv har satt upp för utövandet av militärt tvång ifrån luften. Oavsett om Pape utesluter Falklandskriget medvetet eller ej så är det ändå intressant att undersöka detta. Pape förespråkar en teori gällande användandet av luftmakt och hävdar på grund av historien att sättet ska fungera. Många sortier flögs under Falklandskriget med olika mål, och om Storbritannien vann på grund av sitt användande av en nekande strategi eller ej ökar förståelsen kring teorin. Teorin ges därför ökad legitimitet i och med ytterligare ett fall som troligen kan förklaras på grund av den nekande strategin. Om teorin dessutom kan förklara ett fall utöver vad som anses tillhöra rätt kategori kan ny kunskap uppstå.

Analysfrågorna är ställda som så att svar endast ges i förekomst. Svaren nämner därför inget om hur stor roll de olika strategierna spelar. Det vill säga att en dekapiterande strategi användes en enstaka gång men faktiskt var det som avgjorde kriget, eller om en nekande strategi som användes i huvudsak utan att ge någon effekt. Denna slutsats går därför inte att göra utifrån de ställda analysfrågorna. Denna studie har inte tagit hänsyn till de eventuella misstag och missförstånd under

Falklandskriget som orsakades av *bristen* eller utebliven spaning, understöd mot marktrupp eller operativ/strategisk interdiktio. Således säger inte resultatet något om effektiviteten i utförandet av de olika strategierna. Bara för att någon strategi användes mer eller mindre än någon annan säger inte det något om vikten av användandet.

Ifrån författarens synvinkel står det utom tvivel att Storbritannien inte använde sig av en nekande strategi i huvudsak. Att det skulle förklara Storbritanniens vinst blir därför svårt att göra. Att det är en bidragande orsak till Storbritanniens vinst kan dock antas då empirin visat att majoriteten av de luftföretag som ägt rum ansågs som lyckade. Det kan inte uteslutas helt att en vinst skulle kunna åstadkommas utan en nekande strategi alternativt luftmakt över huvud taget, även om det anses osannolikt.

Syfte

Syftet med denna uppsats var att undersöka huruvida teorin kunde förklara Storbritanniens vinst. Tack vare den operationalisering som gjordes kunde analysen över Falklandskriget göras. Robert Papes teori kan alltså appliceras på Falklandskriget. Svaret är att en nekande strategi delvis kan förklara vinsten, alternativt vara en bidragande orsak.

Problemformulering

Problemformuleringen inleds med ”Hur kommer det sig att Robert Pape inte har med Falklandskriget bland sina fall[...]?”. Det är inte vad den här uppsatsen har svarat på, eller försökt ge svar på. Dock är frågan intressant. Fallen som i *Bombing to win* är valda då de ansetts utövat militärt tvång med hjälp av luftmakt. Således kan det förmodas att Falklandskriget har uteslutits då militärt tvång ej ansetts ha utövats ifrån luften. Författaren i denna uppsats har dock argumenterat för att det med hög sannolikhet utfördes tvingande åtgärder mot Argentina ifrån Storbritannien. Oavsett om så är fallet är studien av intresse att genomföra, då Pape menar att hans teori är rätt väg att gå, och kan förklara liknande fall.

Tidigare forskning

Det finns som påvisats stora mängder tidigare forskning både gällande Papes samlade verk men även om Falklandskriget. Forskning som både berör Storbritannien och Argentina. Fallet har prövats mot andra kända teorier såsom Clausewitzs. Dock har författaren till denna uppsats funnit forskningen mellan Pape och Falklandskriget bristfällig, varför denna uppsats kommit till.

Metod

Metoden som användes till denna undersökning utgjordes av en fallstudie. Datainsamlingen skedde i huvudsak med hjälp av en kvalitativ textanalys. Som nämnts i metodkapitlet kan fallstudier anses lämpligt för en studie som syftar till att svara på frågor om "hur". För att ytterligare öka studiens validitet skulle teorin testats mot fler fall än ett. En jämförande flerfallsstudie skulle dessutom öka generaliserbarheten för resultatet.

Teorin som använts till uppsatsen bygger på en kvantitativ studie. Att utnyttja samma metodologi som den i *Bombing to win* hade förmodligen gett ett mer lika resultat med bokens och tydligare slutsatser angående varför Falklandskriget lämnats utanför. Angående den här uppsatsens reliabilitet kan den trots detta ses som relativt hög. Skulle en liknande studie utföras av någon annan, även med annan förståelse skulle resultatet rimligen bli detsamma. Operationaliseringen har försökt hållas tätt intill teorin på ett enkelt sätt, och empirin skulle uppskattningsvis tolkas på ett liknande sätt.

5.3. Reflektion

Betydelse för yrkesutövning

Genom att göra ett självständigt arbete under officersprogrammet ökas individens självständiga förmåga. Förmågan är bra att besitta som färdig officer då beslut kommer att behövas tas, ibland utan hjälp utifrån, med enbart sig själv att tillgå. Genom att göra en undersökning som i den här studien ovan ökas förmågan att på ett strukturerat sätt nå ökad kunskap och slutsatser inom ett specifikt område. Metoden med ett självständigt arbete är ett bra sätt att inför framtiden hantera liknande situationer som mycket väl kan tänkas uppkomma: att gå från mycket lite kunskap inom ett område, till att på ett vetenskapligt sätt höja kunskapen hos officeren.

Beträffande Papes teori och kunskaper om Falklandskriget kan slutsatser leda till en framtida yrkesutövning. Krig är komplext. Det är inte en individ som utför det, även om exempelvis stridspiloten där och då sitter ensam i flygplanet. Ett nära samarbete kan anses viktigt försvarsgrenar emellan. Övning och färdigheter värderas högt, tillsammans med moral. Att få sig själv att nå höga färdigheter och moral, samt att motivera kollegor, både underställda och överordnade är därför viktigt.

Förslag på ytterligare forskning

Att genomföra en liknande analys med samma teori på Argentinas agerande kan också leda till en ökad kunskap kring Papes teori. Ett antagande om Argentina använde sig av samma strategier skulle kunna tyda på att andra orsaker än en nekande strategi spelade roll för utfallet på Falklandskriget.

Utifrån de avgränsningar som gjorts i denna uppsats återfinns ett behov av ytterligare forskning. Exempelvis är det tunt med publikationer sett ur Argentinas synvinkel. Jämförelsevis är utbudet mycket större gällande Storbritanniens agerande. I syfte att öka förståelsen kring Falklandskriget skulle det därför vara gynnsamt att utföra samma studie men ur ett Argentinskt perspektiv. Detsamma gäller för att pröva teorier. Förslagsvis skulle Robert Papes teori lämpligen appliceras på Argentinas agerande i syfte att öka kunskapen och förståelsen kring just den teorin. Oavsett om Argentina använde sig av en nekande strategi eller inte skulle ett resultat ge ökad förståelse för när respektive strategi fungerar eller ej.

Den tidigare forskningen visar tydligt på den oenighet som finns inom luftmaktsteorier. Därför behövs mer forskning inom detta område. Att utföra teoriprovande fallstudier utgör en god metod för detta, men även andra metoder kan vara lämpliga. Till exempel diskursanalys, kvantitativa analyser eller andra kvalitativa metoder. I syfte att bidra till ökad kunskap inom luftmaktsteorier bör även andra teorier testas mot samma fall. Om det visar sig att flera teorier har förmågan att förklara samma utfall bidrar detta ytterligare till debatten.

Som nämnts under resultatdiskussionen har effektiviteten av de olika strategierna inte getts någon uppmärksamhet i denna uppsats, något som vidare forskning därför lämpligen kan undersöka.

5.4. Sammanfattning

Denna uppsats har syftat till att undersöka hur Robert Papes teori angående luftmakt kan förklara Storbritanniens vinst i Falklandskriget. Efter en genomgång av bakgrund och problemformulering förklarar den teori som testats har metoden, som i sammanhanget ansetts lämplig förklarats. Analysen har visat att Storbritannien använde sig av i huvudsak en nekande strategi med sina luftstridskrafter, i likhet med vad teorin förespråkar. Dock bör försiktighet iakttas med att koppla vinsten med en nekande strategi då konflikten innefattar många olika medel och konfliktnivåer. Ytterligare forskning behövs därför för att kunna dra förbättrade slutsatser inom området.

Litteratur och referensförteckning

Litteratur

Anderson, Duncan (2002) "The Falklands War 1982", Osprey Publishing, Oxford.

Berbéri, Carine, O'Brien Castro, Monia (red.) (2015) "30 years after: Issues and Representation of the Falklands War" Ashgate Publishing, Surrey, England.

Chant, Christopher, (2001) "Air in the Falklands 1982", Osprey Publishing, Oxford.

Collste, Göran, (2002) "Inledning till etiken" 2. uppl. Studentlitteratur, Lund. s.13

David, Matthew och Sutton, Carole D. (2011) "Samhällsvetenskaplig metod", Studentlitteratur AB, Lund.

Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik och Wängnerud, Lena (red.), (2012) "Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad", 4., [rev.] uppl., Norstedts juridik, Stockholm.

Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol 1, The origins of the Falklands War", Routledge, London.

Freedman, Lawrence, (2007) "The official history of the Falklands Campaign. Vol. 2, War and diplomacy", Routledge, London.

George, Alexander L. och Bennett, Andrew, (2005) "Case studies and theory development in the social sciences", MIT, Cambridge.

Jensen, Tommy och Sandström, Johan, (2016) "Fallstudier", Studentlitteratur, Lund.

Johannessen, Asbjørn och Tufte, Per Arne, (2003) "Introduktion till samhällsvetenskaplig metod", (1. uppl.), Liber, Malmö

Lundberg, Anders (2002) "Vägar till svensk officersetik", 4. uppl. Försvarshögskolan. s29

Pape, Robert A., (1996) "Bombing to Win", Cornell University Press, New York.

Reinecker, Lotte, och Stray Jørgensen, Peter, (översatt av Lagerhammar, Ann) (2014) "Att skriva en bra uppsats". 3. uppl. Liber, Stockholm.

Widén, Jerker och Ångström, Jan, (2005) "Militärteorins grunder" Försvarsmakten, Stockholm

Woodward, Sandy och Robinson, Patrick (1994) "100 dagar" (Sv. övers.) Marinlitteraturföreningen, Stockholm

Yin, Robert K. (2006) "Fallstudier - Design och genomförande" (övers. Nilsson, Björn) Liber, Stockholm.

Artiklar

Bratton, Patrick (2003) "A Coherent Theory of Coercion? The Writings of Robert Pape" ur *Comparative Strategy*, 22:4, 355-372.

Corum, James S., "Argentine airpower in the Falklands War: An operational view" ur *Air & Space Power Journal*; Fall 2002; 16, 3; Military Database s. 59-77

Horowitz, Reiter, "When does aerial bombing work?" ur *Journal of Conflict Resolution* vol45 no2, April 2001. Sage Publications s.147-173

Mueller, Karl (1998) "Strategies of coercion: Denial, punishment, and the future of air power", ur *Security Studies*, 7:3, s182-228

Pereyra, Rodolfo, (fall 2006)"Clausewitz and the Falkland Islands Air War" ur *Air & Space Power Journal*; 20, 3; Military Database s.111-119

Pape, Robert A., (1997) "The air force strikes back: A reply to Barry Watts and John Warden", ur *Security Studies*, 7:2, s.191-214

Warden III, John A., (1997) "Success in modern war: A response to Robert Pape's bombing to win" ur *Security Studies*, 7:2, 172-190.

Watts, Barry D., (1997) "Ignoring reality: Problems of theory and evidence in security studies", ur *Security Studies*, 7:2, s.115-171

Elektroniska källor

Falklands Government, <https://www.falklands.gov.fk/self-governance/self-determination/> (hämtad 2017-06-11)

RAF; "Preface to a conflict" under *The Falkland Islands Campaign*, <https://www.raf.mod.uk/history/Prefacetoaconflict.cfm>, (hämtad 2017-05-15).

RAF; Operation Black Buck: <https://www.raf.mod.uk/history/OperationBlackBuck.cfm>, hämtad (2017-05-18)

RAF; Operation Corporate, <https://www.raf.mod.uk/history/OperationCorporate-AnIntroduction.cfm> (hämtad 2017-05-19)

RAF: the Falkland Islands campaign: <https://www.raf.mod.uk/history/TheFalklandIslandsCampaign.cfm>, (hämtad 2017-05-21)

RAF; <https://www.raf.mod.uk/history/MountTumbledownandMountWilliam.cfm> (hämtad 2017-06-10)

RAF; <https://www.raf.mod.uk/history/TherecaptureofSouthGeorgia.cfm> (hämtad 2017-06-10)

RAF; <https://www.raf.mod.uk/history/TheSurrender.cfm> (hämtad 2017-06-11)

Robert A. Pape, CV, 2014. <https://political-science.uchicago.edu/sites/political-science.uchicago.edu/files/uploads/Pape%20CV%202014.pdf> hämtad 2017-05-02

University of Chicago, "About Robert Pape", <https://political-science.uchicago.edu/directory/robert-pape> (hämtad 2017-05-02)

United Nations General Assembly, (16 December 1965) "2065 Question of the Falkland Islands (Malvinas)" (<https://documents-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/218/28/IMG/NR021828.pdf?OpenElement> hämtad 2017-05-16)

Övrigt

Försvarsmakten (2017) "Flygtaktisk chefs Grundläggande inriktningar och begrepp 2017" Högkvarteret, Stockholm.

The Legislative Assembly of the Falkland Islands, "Our Islands, Our History" <https://www.falklands.gov.fk/assets/OurIslandsOurHistory1.pdf>. hämtad (2017-05-16)